

gørelsen henvises der til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1090.

Ad spm. nr. S 1092

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Frode Sørensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 3942, lød således:

Til justitsministeren (4/12 03) af:

Frode Sørensen (S):

»Hvorfor har man kun forbudt krybdyr, der umiddelbart kan fremstå som farlige, og ikke behandlet det problem, at en lang række arter er så vanskelige at holde for almindelige mennesker, at mange krybdyr hvert år lider og dør på grund af fejlagtig pasning og pleje?«

Supplerende svar (18/2 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rådet vedrørende hold af særlige dyr (Rådet) om en udtalelse, da Rådet har rådgivet Justitsministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af bilagene til bekendtgørelse nr. 1021 af 12. december 2002 om privates hold af særlige dyr m.v. (bekendtgørelsen).

Efter bekendtgørelsens § 3 er det ikke tilladt at holde dyrearter, som enten kan frembyde fare eller som er særligt vanskelige at holde på en dyreværnmæssigt forsvarlig måde. Alle de dyrearter, som er omfattet af forbuddet – uanset om det er fordi de frembyder fare eller er særligt vanskelige at holde på en dyreværnmæssigt forsvarlig måde – er anført på bilag 1 i bekendtgørelsen.

Blandt de på bilag 1 anførte krybdyr er der således både krybdyr, som kan frembyde fare, og krybdyr, som er særligt vanskelige at holde på en dyreværnmæssigt forsvarlig måde.

Herudover er der på bekendtgørelsens bilag 2 anført en lang række krybdyr, som anses for at være vanskelige at holde på en dyreværnmæssigt forsvarlig måde, og ved hold af disse kryb-

dyr, skal man i medfør af bekendtgørelsens § 4 opfylde kravene i bekendtgørelsens §§ 5-15.

For så vidt angår vurderingen af, om en dyreart skal anføres på bilag 1 eller bilag 2 henvises der til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1090.

Efter min opfattelse er der således ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen, og herunder bilagene til bekendtgørelsen, taget hensyn til, at visse krybdyr kan være vanskelige at holde på en dyreværnmæssigt forsvarlig måde.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der ved lov nr. 384 af 28. maj 2003 om ændring af dyreværnsloven blev indsat en bestemmelse i § 18, stk. 3, der giver mulighed for, at jeg som justitsminister kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med erhvervmæssigt salg af dyr til private skal udleveres skriftlig information til køberen om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

Pasningsvejledningerne kan f.eks. indeholde retningslinier for størrelsen og indretningen af dyreanlæg og bure, de enkelte dyrearters behov for fodersammensætning, stimulation, særlige temperaturforhold m.v. Pasningsvejledningerne kan således medvirke til at sikre, at dyret passes forsvarligt, også selv om ejeren ikke har særlige forudsætninger.

Justitsministeriet overvejer i øjeblikket, hvorledes den nærmere udmøntning af bemyndigelsen kan ske. Jeg forventer, at ministeriet inden for kort tid tager kontakt til de relevante aktører på området for sammen med dem at drøfte spørgsmålet om udarbejdelsen af pasningsvejledninger.

Spm. nr. S 1969

Til udenrigsministeren (3/2 04) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvilke kilder har regeringen haft til udenrigsministerens udtalelser den 14. november 2002 fra Folketingets talerstol om, at »såfremt der ikke gribes ind, vil (Irak) formentlig oven i købet have udviklet sit eget atomvåben i løbet af dette årti. Og hvad værre er, hvis Irak får fingre i beriget uran eller plutonium, vil landet formentlig kunne have en atombombe inden for et års tid« og er dette stadig regeringens vurdering?«